

Hansen, J. A.
Hansen, L.
Heggelund.
Hjerrild.
Hoffmeyer.
Høfferup.
Jensen, Chr.
Jespersen.
Kampmann.
Kosøed.
Krieger.
Larsen, J. C.
Marchmann.
Monrad.

Mourier.
Neergaard.
Ostermann.
Ottesen.
Petersen, P.
Rothe.
Skau.
Stoekfleth.
Thomsen.
Timm.
Usting.
Wegener.
Wilkens.
Witth.

Ne i.

Alberti.
Andresen.
Barsoed.
Boisen.
Christensen, B.
Christensen, J.
Clausager.
la Cour.
Damkjær.
Frølund.
Gleerup.
Grundtvig.
Grønborg.
Hansen, C. H.
Hansen, J. A.
Hermansen.
Høier.
Jacobsen.
Jagd.
Jensen, L.
Jngstrup.
Johansen.
Jørgensen.
Knudsen, J.

Knudsen, P.
Larsen, Chr.
Linnemann.
Lunde.
Lykke.
Nørgaard.
Olson.
Opfermann.
Otterstrøm.
Pedersen, R.
Poulsen, C. M.
Rasmussen.
Rovsing.
Rée.
Rorwitt.
Schack.
Schroll.
Schøler.
Sidenius.
Simonsen.
Spandet.
Steen.
Sørensen.
Winther.

Stemte ikke.

Tscherning.

Madsvig.
Rosenørn

Fraværende med Orlov.

Schiøtt.

Fraværende.

Bardenfleth.
Bungen.
Clausen.

Drewsen, M.
Drewsen, J. C.
Spønneek.

B. Christensen: Jeg hører til dem, der dele den Anskuelse, som ligger til Grund for det Forslag, de ærede Herrer have stillet under Nr. 1, og som har fundet sin Forbærer i den ærede Rigsdagsmand, vi nys have hørt. Jeg er, som de, af den Mening, at det frie Hartforn ikke er juridisk berettiget til Erstatning; men desuagtet deler jeg ikke deres Mening, og allermindst deres Mening efter de Voteringer, som allerede have fundet Sted her i Salen, at der endnu skulde kunne være Tale om at faae denne Sag afgjort derhen, at Egaliseringen skulde foretages uden noget som helst Bederlag; og jeg maa tilstaae, uagtet jeg ogsaa hører til dem, som oprigtigt og i mangfoldige Henseender endogsaa beundre den høiarværdige Taler, som er optraadt for denne Mening, saa har jeg dog ikke let hørt Noget, som ved sin iøinefaldende Ensidighed mere har beroliget mig med Hensyn til det Uhyggelige, som ligger i at holde paa et Resultat, som til en vis Grad ikke stemmer med Gens principale Anskuelse om Sagen, thi jeg maa tilstaae, at jeg troer, at den høiarværdige Taler har deels betragtet Forholdet, og deels Personerne, han har berørt, paa en meget eensidig Maade. Han siger, at det vilde have de alle sørgeligste Følger, dersom vi afløste det frie Hartforns Begunstigelse, istedetfor om vi ophævede den; men jeg tør sige, at man kan vende Sætningen om. Det vilde baade i denne Sag selv og i mange andre Sager med den allerførste Føie kunne siges, at det maatte medføre farlige og sørgelige Følger, om vi gik den Vej, han vilde lede os ind paa (Hør!). Jeg vil nemlig spørge ham, om han ikke vilde kalde det en sørgelig og farlig Følge, om, efterat Danmarks første Rigsdag havde forhandlet en Sag som denne, og Forhandlingen endelig var tilendebragt, Sagen selv da ikke var skreden det allermindste frem (Hør!). Men, vilde den være skreden frem, dersom den høiarværdige Talers Forslag gik igjennem? (Hør!) Kunne vi antage, kan den høiarværdige Taler selv antage, at den Regjering, som har forelagt Sagen, og at den Repræsentation, som er tilstede i begge Thing og der maa, skal og bør antages for det virkelige og sande Udtryk af Folket og Folkets Billie — kan han antage, at denne samlede